

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Perämeren kansallispuistosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksen tarkoitus on muodostaa Perämerellä olevista valtion omistamista alueista kansallispuisto. Valtioneuvosto teki 2 päivänä helmikuuta 1978 periaatepäätöksen Perämeren kansallispuiston perustamisesta. Suojeltavaksi tarkoitettun alueen pinta-ala on noin 20 700 hehtaaria, josta maa-alueita on noin 300 hehtaaria ja vesialueita noin 20 400 hehtaaria. Esitys perustuu kansallispuistokomitean (KM

1976:88) luonnonsuojelualueiden perustamistoimikunnan IV mietinnössä (KM 1983:38) sekä ympäristöministeriön syyskuun 28 päivänä 1988 asettaman Perämeren kansallispuistotyöryhmän tekemiin ehdotuksiin. Ehdotettu laki on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian Eduskunnan hyväksyttyä sen. Samalla on tarkoitus antaa lakia täydentävä asetus Perämeren kansallispuistosta.

YLEISPERUSTELUT

1. Esityksen yhteiskunnallinen merkitys

Maamme alkuperäinen luonto on häviämässä ilman nimenomaisia suojelutoimia. Luonnonsuojelualueiden perustaminen onkin lähes ainoa keino turvata jatkossa Suomen luonnon monimuotoisuus. Luonnonsuojelualueiden rungon muodostavat kansallis- ja luonnonpuistot. Erityisesti kansallispuistoja tulisi perustaa maan eri osiin siten, että niissä olisi edustettuna kullekin luonnonmaakunnalle tyypillisiä ekosysteemejä, luonnontyyppejä ja maisemakokonaisuuksia.

Jo aiemmin perustetut 25 kansallispuistoa täyttävät melko hyvin kansallispuistoverkolle asetettuja vaatimuksia. Eräiltä osin verkkoa tulisi vielä täydentää. Perämeren kansallispuiston perustaminen täydentäisi merkittävästi maamme merialueiden saaristoluonnon suojelua. Muilta osin kansallispuistoverkkoa on tarkoitus vielä täydentää valtioneuvoston vuonna 1978 tekemän periaatepäätöksen mukaisesti.

Perämeren kansallispuiston perustamisella on tarkoitus säilyttää Perämeren pohjoisimman osan ulkosaaristoa. Tälle alueelle ovat ominaisia laajat ulapat ja matalat, lehtipuuvaltaiset saaret. Karikkoisesta vesialueesta suurin osa on alle 10 metrin syvyyistä matalikkoa. Maalajina on pääasiassa moreeni, kalliopaljastumia ei esiinny. Louhikkorannat ovat yleisiä, jonkin verran on myös somerikkoja ja hiekkarantoja. Murtovesikasvillisuus on tieteellisesti varsin mielenkiintoinen. Maankohoaminen on nopeata, noin 9 mm vuodessa. Rantaniityt ovat hyvin kehittyneitä ja niillä kasvaa harvinaisia kasvilajeja, kuten Pohjanlahdelle endemiset *Primula nutans* -ryhmän esikkolajit, ruijanesikot.

Saarten metsät edustavat maankohoamisen eri kehitysvaiheita. Rantaniittyjen yläpuolella kasvaa harmaaleppäreunus, jonka yläpuolella on taas koivu- ja pihlajavaltaisia lehtimetsiä. Ainoastaan yhdellä saarella on kuusimetsän alkuvaiheita. Saarten lakialueilla esiintyy melko laajoja, etupäässä katajavaltaisia nummia.

Suurimmassa osassa saaria on aikaisemmin laidunnettu. Soistumia on vähän. Ne ovat korpien alkuvaiheita ja lampien rantasoistumia.

Perämeren alue on tärkeä maankohoamista ja sen vaikutusta kasvillisuuden levinneisyys-historiaan koskeville tutkimuksille. Eläimistön tärkeimmät suojelukohteet ovat alueen merilin-nusto ja norppa.

Kansallispuiston alueeseen kuuluisi noin 20 700 hehtaaria valtion omistamia alueita Kem-in ja Tornion kaupungeissa. Maa-alueesta on metsämaata noin 130 hehtaaria lopun ollessa kitu- ja joutomaata. Valtion vesialueita aluee-seen sisältyy noin 20 400 hehtaaria. Kansallis-puistoalueella ovat toukokuun 15 päivänä 1970 annetulla asetuksella (339/70) rauhoitetut, yhteispinta-alaltaan noin 15 hehtaarin suuruiset Pauha ja Pitkäletto -nimiset saaret, jotka eh-dotuksen mukaan tulisivat osaksi kansallispuis-toa. Kansallispuistossa on alueen luonnon suo-jelun lisäksi tarkoitus turvata erityisesti am-matti- ja virkistyskalastuksen harjoittamisen edellytykset. Muun muassa ammattikalastuk-seen liittyvät tukikohdat on tarkoitus edelleen säilyttää alueella. Sitä vastoin alueella olevien lomamökkien vuokrasopimuksia ei ole tarkoi-tus kohtuullisen siirtymävaiheen jälkeen enää jatkaa.

2. Asian valmistelu

Ympäristönsuojelun neuvottelukunnan eh-dotukseen Suomen kansallispuistoverkon ke-hittämisestä vuodelta 1973 sisältyi Perämeren kansallispuiston perustaminen. Myös kansallis-puistokomitea (KM 1976:88) ehdotti Peräme-ren kansallispuiston perustamista. Lapin I vai-heseutukaavassa Perämeren alue on osoitettu SU1-alueeksi (luonnonsuojelulain nojalla muo-dostettavaksi tarkoitettu suojelualue).

Valtioneuvosto teki 2 päivänä helmikuuta 1978 periaatepäätöksen Perämeren kansallis-puiston perustamisesta maapinta-alaltaan noin 240 hehtaarin laajuisena. Maa- ja metsätalous-ministeriön asettama kansallis- ja luonnonpuis-tojen rajaustyöryhmä laati Perämeren kansal-lipuiston yksityiskohtaisen rajausehdotuksen, jonka maa- ja metsätalousministeriö sittemmin hyväksyi jatkosuunnittelun perustaksi. Ehdotuksen hallituksen esitykseksi Perämeren kansallispuiston perustamiseksi laati luonnonsuo-jelualueiden perustamistoimikunta IV mietin-

nössään (KM 1983:38). Esitys perustuu lähinnä perustamistoimikunnan ehdotuksiin.

Perustamistoimikunnan mietinnöstä on vuonna 1984 pyydetty lausunnot muun muassa metsähallitukselta, vesihallitukselta, Lapin lää-ninhallitukselta, Lapin seutukaavaliitolta, Kem-in ja Tornion kaupunginhallituksilta sekä Suomen luonnonsuojeluliitolta. Osa lausun-nonantajista kannattaa puiston perustamista. Muillakaan ei ole ollut asiasta huomauttamis-ta.

Ympäristöministeriö asetti 28 päivänä syys-kuuta 1988 vielä työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää ja tehdä tarkistettu ehdotus Perämeren kansallispuiston käyttöön liittyvistä ky-symyksistä sekä paikallisten näkökohtien otta-misesta huomioon kansallispuistoa perustetta-essa. Työryhmässä oli muun muassa Kem-in ja Tornion kaupunkien sekä paikallisten kalasta-jien ja luonnonsuojelijoiden edustus. Työryh-mä laati tarkennetut ehdotukset suoraan puis-ton perustamista koskevaan hallituksen esityk-seen ja sitä täydentävään asetukseen. Ehdotuk-sissa oli etenkin alueen käyttöön liittyvät pai-kalliset näkökohdat otettu huomioon. Työryh-män ehdotukset on sisällytetty tähän esityk-seen.

Kansallispuistoalueella on vireillä maanjako-toimituksia kylien ja yleisen vesialueen rajojen määrittämiseksi. Jos jokin valtiolle kuuluvista alueista siirtyisi myöhemmin maanmittaustoi-mituksessa yksityiselle, eivät kansallispuiston rauhoitusmääräykset, koska huomioon tällöin on otettava luonnonsuojelulain 1 §, enää kos-kisi tätä aluetta. Metsähallituksen hakemalla rajankäyntitoimituksella on erotettu ns. ranta-matalavedet Kem-in kaupungissa.

Alustavasti on selvitetty mahdollisuuksia pe-rustaa luonnonsuojelualue molemmiin puolin Suomen ja Ruotsin välistä rajaa Perämeren pohjukkaan, vaikka eräs Ruotsissa ehdotettu luonnonsuojelualue onkin hyvin lähellä. Tois-taiseksi eivät suunnitelmat Ruotsin luonnon-suojelualueverkon täydentämisestä koske ra-jaan asti ulottuvaa aluetta. Suomi pyrkii jatka-maan neuvotteluja asiasta Ruotsin kanssa.

3. Esityksen organisatoriset vai-kutukset

Perämeren kansallispuistoa hallitsisi ja hoi-taisi metsähallitus. Yleisiä vesialueita lukuun-ottamatta alueet ovat jo nyt metsähallituksen

hallinnassa. Vesi- ja ympäristöhallituksen hallinnassa olevat yleiset vesialueet siirtyisivät siten metsähallituksen hallintaan. Organisatoriset vaikutukset ovat kuitenkin vähäiset. Myös muiden saaristokansallispuistojen vesialueet ovat metsähallituksen hallinnassa. Kansallispuiston perustaminen ei aiheuta muutoksia Suomen ja Ruotsin väliseen rajanylityskäytännöön.

Perämeren kansallispuiston käyttöä on tarkoitus kehittää ja järjestää alueella kävijöille nykyistä enemmän palveluja, muun muassa suojasatamia, autiotupia, opastuspaikkoja sekä telttailualueita. Puiston perustamisesta aiheutuu myös pysyvän henkilöstön tarvetta. Tästä aiheutuva valvonta- ja opastushenkilöstön ja muu voimavarojen tarve otetaan vast'edes huomioon maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön hallinnonalojen tulo- ja menoarviota koskevista ehdotuksista.

Lopulliset päätökset näistä seikoista tehdään vuosittain tulo- ja menoarvion käsittelyssä.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Perämeren kansallispuiston alueeseen kuuluu noin 130 hehtaaria kasvullista metsämaata. Alueella ei sen pinta-ala ja sijainti huomioon ottaen voida katsoa olevan merkitystä metsätalouden harjoittamisen kannalta. Vesialueita rajaukseen kuuluu noin 20 400 hehtaaria. Kalastus ja yleisten vesialueiden käyttöoikeudet turvattaisiin puiston rauhoitusmääräyksissä. Erityisesti on tarkoitus turvata ammattikalastajien edut alueella. Kansallispuiston perustaminen ei siten vaikuttaisi voimassa oleviin kalastusoikeuksiin eikä muutoinkaan yleisten vesialueiden käyttöoikeuksiin. Työpaikkoja ei menetetä puiston perustamisen takia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että valtion omistamille alueille Perämerelle perustetaan luonnonsuojelulain mukainen erityinen suojelualue. Alueen nimi olisi Perämeren kansallispuisto. Pykälässä säädettäisiin myös tämän kansallispuiston perustamistarkoituksista.

2 §. Pykälään on otettu kansallispuiston rajan käymistä ja merkitsemistä koskeva säännös, joka on samansisältöinen muiden jo perustettujen kansallispuistojen vastaavan säännöksen, kuten eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta kansallispuistoiksi ja luonnonpuistoiksi annetun lain (674/81) 6 §:n, kanssa. Kansallispuiston rajat on merkitty hallituksen esityksen liitteenä olevaan karttaan. Maa- ja metsätalousministeriö on 15 päivänä kesäkuuta 1982 tehnyt päätöksen eräiden valtion omistamille alueille perustettujen luonnonsuojelualueiden rajojen merkitsemisestä (449/82). Tarkoitus on, että myös Perämeren kansallispuiston rajoja merkittäessä sovellettaisiin tätä päätöstä.

3 §. Kansallispuiston vesialueet ovat saarten ympärillä olevia ns. rantamatalavesiä lukuun-

ottamatta yleistä vesialuetta. Kalastuslain 6 §:n mukaan jokaisella Suomen kansalaisella on oikeus harjoittaa kalastusta tällaisella vesialueella. Valtion alueille perustetut luonnonsuojelualueet muodostetaan jakolain 284 §:n perusteella omiksi kiinteistöikseen ja merkitään kiinteistörekisteriin. Tällöin muun muassa merialueiden kansallispuistojen yleiset vesialueet ja rantamatalavedet muodostuvat maanmittaus-toimituksessa oikeudellisesti samanarvoisiksi vesialueiksi. Tämä on myös aiheuttanut muutoksia luonnonsuojelualueen niiden vesialueiden käyttöön, jotka aiemmin olivat yleistä vesialuetta. Kun Perämeren kansallispuiston perustamisella ei miltään osin ole tarkoitus rajoittaa kalastusoikeuksia, ehdotetaan pykälässä nimenomaisesti säädettäväksi, että yleisellä vesialueella olevat kalastuslain mukaiset oikeudet ovat voimassa myös kansallispuiston kaikilla vesialueilla. Tämä on perusteltua myös paikallisen väestön perinteisten kalastusoikeuksien säilyttämisen ja kalastuksen muunkin asianmukaisen järjestelyn takia.

4 §. Pykälään on otettu säännös luonnonsuojelua valvovan viranomaisen haltuunotto-oikeudesta. Säännös pitää yhtä muiden luon-

nonsuojelualueiden vastaavan säännöksen, kuten mainitun, vuoden 1981 lain 8 §:n, kanssa.

5 §. Pykälä on yhdenmukainen muiden jo perustettujen kansallispuistojen vastaavien säännösten, kuten mainitun, vuoden 1981 lain 9 §:n, kanssa. Säännöksen mukaan voitaisiin myös kansallispuistoon välittömästi rajoittuva, valtion omistukseen siirtynyt alue liittää ympäristöministeriön päätöksellä kansallispuistoon. Yksityisten omistamia alueita voidaan hankkia valtiolle, jos ne sopivat kansallispuistoon liitettäväksi.

6 §. Luonnonsuojelulain 2 §:n 2 momentin mukaan erityisen suojelualueen rahoitusmääräykset annetaan asetuksella. Tämän lisäksi on tarpeen säätää eräistä muistakin alueen käytön järjestämiseen liittyvistä seikoista.

7 §. Pykälässä on lain voimaantulo- ja siirtymäsäännös.

2. Yksityiskohtaiset säännökset ja määräykset

Perämeren kansallispuistosta annettavalla asetuksella on tarkoitus kieltää sellaiset toimet, jotka saattavat muuttaa alueen luonnontilaa tai vaikuttaa epäedullisesti sen kasvillisuuden tai eläimistön säilymiseen. Niinpä kiellettyjä olisivat muun muassa maa-ainesten ottaminen, rakennusten, teiden ja laitteiden rakentaminen, eläinten tappaminen, pyydystäminen ja hätyytäminen sekä kasvien ja kasvinosien ottaminen tai vahingoittaminen. Näistä määräyksistä on kuitenkin tarkoitus säätää tässä tapauksessa melko lukuisia kansallispuiston hoitoon ja käyttöön liittyviä poikkeuksia. Jokamiehenoikeuteen perustuvaa liikkumista ei pääosassa aluetta rajoitettaisi. Myöskään moottorikelkailua puiston vesialueella ei ole tarkoitus rajoittaa. Kulkemista rajoitettaisiin kuitenkin kasvillisuuden kannalta aroissa paikoissa sekä lintuyhdyksunnissa ja niiden rantavesissä. Kalastus sallittaisiin puiston alueella. Telttailua varten varustettaisiin huolletut alueet. Rauhoitusmääräysten voimaantulon myötä sitä vastoin poistuisi viimeinen ns. vapaan metsästys-

oikeuden alue Kemin ja Tornion kaupunkien alueelta.

Kansallispuiston alueella tarvitaan tukikoh- tia sekä ammattikalastusta ja alueen valvontaa että alueeseen tutustujia varten. Luonnonsuojelun ja vanhan rakennuskannan suojelun sekä alueen asianmukaisen käytön kannalta on kuitenkin välttämätöntä ohjata alueella liikkumista ja sillä tapahtuvaa rakentamista siten, että saarten luonnontila voitaisiin säilyttää ja että alueelle rakennettavat rakennukset sopeutuvat luonnonmaisemaan ja vanhaan rakennuskantaan.

Kansallispuistoalueella sijaitseva Selkäsaaren noin hehtaarin suuruinen entinen kalastajakylä olisi mahdollista rakentaa osittain uudestaan museoviraston, metsähallituksen ja paikallisen rakennusvalvontaviranomaisen ohjeiden mukaan. Koska kylä on vuosisatoja ollut seudun asukkaiden tukikohta, on tarkoitus, että paikallisille ammattikalastajille sekä virkistyskalastus-, veneily- ja meripelastusyhteisöille varataan mahdollisuus rakennusten tai rakennuspaikkojen vuokraamiseen hoito- ja käyttösuunnitelmassa määrätyn ehdoin.

Perämeren kansallispuistoa koskevat määräykset otetaan kansallispuiston järjestyssääntöön. Siihen kuuluvat yhtäältä edellä tarkoitettussa asetuksessa annetut rauhoitusmääräykset ja toisaalta sellaiset määräykset, jotka valtio maanomistajana on muutoin oikeutettu ja velvollinen antamaan luonnonsuojelualueidensa käytöstä.

Kansallispuiston hoitoa varten laaditaan hoito- ja käyttösuunnitelma. Tämä suunnitelma koskisi toimia, jotka on tarkoitus tehdä alueen käytön edistämiseksi ja ohjaamiseksi.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan heti, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

Perämeren kansallispuistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kansallispuiston perustamistarkoitus

Perämeren ulkosaariston ja meriluonnon suojelemiseksi sekä ympäristöntutkimusta ja luonnonharrastusta varten muodostetaan Kemmin ja Tornion kaupunkeihin valtion omistamille alueille luonnonsuojelulain (71/23) mukaiseksi erityiseksi suojelualueeksi Perämeren kansallispuisto.

2 §

Kansallispuistoalue

Perämeren kansallispuiston alueen pinta-ala on noin 20 700 hehtaaria ja sen rajat on merkitty katkoviivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

Kansallispuiston rajat on määrättävä noudattamalla soveltuvin osin, mitä jakolaissa (604/51) on säädetty rajankäynnistä. Kansallispuiston alue on merkittävä maastoon siten, että riittävä määrä kansallispuiston aluetta osoittavia tunnusmerkkejä sijoitetaan kansallispuiston maa-alueille. Kansallispuiston rajat vesialueilla merkitään vain karttaan.

Kansallispuistoon asetettavista tunnuskilvistä ja muista merkeistä on voimassa, mitä niistä on erikseen määrätty.

3 §

Kalastus

Kalastuslaissa (286/82) säädetty oikeus ka-

lastaa yleisellä vesialueella on voimassa kaikilla Perämeren kansallispuistoon kuuluvilla vesialueilla.

4 §

Haltuunotto-oikeus

Luonnonsuojelua valvovalla viranomaisella ja kansallispuiston vartijalla on oikeus ottaa haltuunsa metsästys-, keräily- tai muut välineet, joita on käytetty tai aiotaan käyttää vastoin kansallispuistossa noudatettavia säännöksiä tai määräyksiä. Sama haltuunotto-oikeus koskee myös alueelta luvattomasti pyydettyjä eläimiä ja luvattomasti otettuja kasveja sekä kaikkea muuta sellaista, mitä kansallispuistosta on kielletty ottamasta tai siellä käyttämästä.

5 §

Alueen liittäminen kansallispuistoon

Jos alue, joka ei ole valtion omistuksessa, mutta on Perämeren kansallispuiston rajojen sisällä, tulee valtion omistukseen, se luetaan kuuluvaksi luonnonsuojelualueeseen.

Jos kansallispuistoon rajoittuva alue siirtyy valtion omistukseen, se voidaan liittää kansallispuistoon ympäristöministeriön päätöksellä.

6 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

7 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

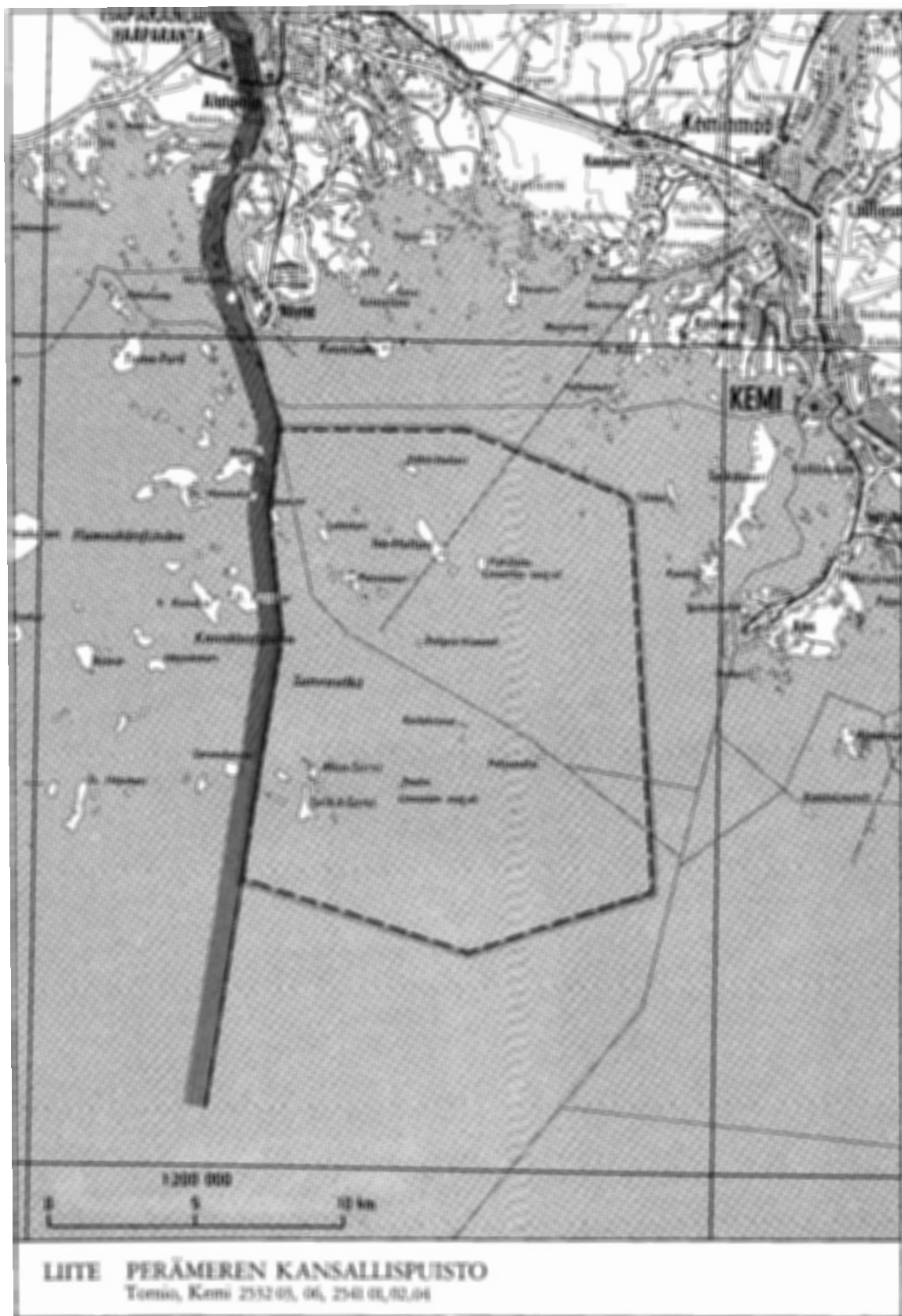
Lailla kumotaan eräiden luonnonsuojelualu-
eiden muodostamisesta 15 päivänä toukokuuta
1970 annetun asetuksen (339/70) 1 §:n 1 kohta
ja asetuksen muut säännökset siltä osin kuin ne
koskevat tässä laissa tarkoitettua aluetta.

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ympäristöministeri *Kaj Bärlund*

Asetus

Perämeren kansallispuistosta

Ympäristöministerin esittelystä säädetään 23 päivänä helmikuuta 1923 annetun luonnonsuojelulain (71/23) 2 §:n 2 momentin ja Perämeren kansallispuistosta päivänä kuuta 199 annetun lain (/9) 6 §:n nojalla:

1 §

Kiellot

Perämeren kansallispuistossa ei saa:

1) rakentaa rakennuksia, rakennelmia tai teitä;

2) ottaa maa-aineksia, vahingoittaa maa- tai kallioperää eikä ojittaa metsää, suota tai muuta osaa kansallispuistoalueesta;

3) ottaa taikka vahingoittaa puita, pensaita tai muita kasveja tai niiden osia,

4) tappaa, pyydystää tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärangkaisia eläimiä tai hävittää niiden pesiä eikä pyydystää tai kerätä selkärangattomia eläimiä; eikä

5) leiriytyä tai tehdä avotulta.

Kansallispuistossa on kielletty muutkin toimet, jotka saattavat vaikuttaa epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan taikka eläin- tai kasvilajien säilymiseen.

2 §

Sallitut toimet

Perämeren kansallispuistossa saa sen perustamistarkoituksen mukaisesti:

1) rakentaa ja pitää kunnossa alueen hoitoa, valvontaa ja tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista sekä kalastusta ja meripelastusta varten tarpeellisia rakennuksia, rakennelmia ja polkuja;

2) poimia marjoja ja ruokasieniä;

3) kalastaa;

4) ryhtyä toimiin, jotka ovat tarpeen perinteisten luonnonkäyttötapojen muovaamien ympäristötyyppien säilyttämiseksi;

5) palauttaa asianmukaisin toimin alueen luontaisen kehityksen edellyttämän luonnontilan;

6) entistää ja pitää kunnossa alueen perinteiseen käyttöön liittyviä rakennuksia ja rakennelmia;

7) liikennöidä vesillä ja rakentaa ja pitää kunnossa merenkulun turvalaitteita sekä vesikulkuväylien liikennemerkkejä ja valo-opasteita;

8) ryhtyä puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen toiminnan sekä pelastuspalvelun ja palontorjunnan vaatimiin toimiin; sekä

9) kartoittaa ja tehdä maanmittaustöitä.

Paikoissa, jotka on määrätty järjestyssäännössä, saa kansallispuistossa leiriytyä tilapäisesti ja tehdä avotulen.

3 §

Metsähallituksen luvalla sallitut toimet

Metsähallituksen luvalla saa Perämeren kansallispuistossa sen perustamistarkoituksen mukaisesti:

1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta taikka opetusta varten tappaa tai pyydystää eläimiä sekä vähäisessä määrin kerätä kasveja ja niiden osia, eläinten pesiä ja kivennäisnäytteitä;

2) vähentää kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärää, jos laji on lisääntynyt liikaa tai käynyt muuten vahingolliseksi;

3) tutkia aluetta geologisesti ja etsiä malmeja; sekä

4) pitää kunnossa sähkö- ja puhelinlinjoja sekä sähkö- ja puhelinlaitteita.

4 §

Hoito- ja käyttösuunnitelma

Perämeren kansallispuiston hoitoa ja käyttöä varten on laadittava hoito- ja käyttösuunnitelma. Kansallispuisto voidaan hoitoa ja käyttöä varten jakaa erilaisiin osiin.

Hoito- ja käyttösuunnitelman perusteet (*runkosuunnitelman*) vahvistaa ympäristöministeriö. Runkosuunnitelmaa vahvistaessaan ministeriö määrää, mitkä runkosuunnitelman nojalla laadittavat *erityissuunnitelmat* on alistettava ministeriön vahvistettaviksi.

5 §

Erityisiä säännöksiä

Säännökset, joiden nojalla eräät toimet Perämeren kansallispuiston alueella sallitaan, eivät perusta laajempaa oikeutta kuin asianomaisella muuten on.

Ympäristöministeriö voi sallia muitakin kuin 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja toimia, jotka ovat

kansallispuiston luonteen mukaisia ja joita sen asianmukainen hoito tai käyttö edellyttää.

6 §

Kansallispuiston hallinta

Perämeren kansallispuistoa hallitsee ja hoitaa metsähallitus.

7 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa ympäristöministeriö.

Ohjeet Perämeren kansallispuiston rajojen määrittämisestä antaa maanmittaushallitus.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

